नुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति। "आवेधसꣳ सहि शुचिः" इति। आवेधसं नीलपृष्ठमिति पुरोऽनुवाक्या। "सहि शुचिः शतपत्र" इति याज्या। एतदुभयं यज्ञो राय इत्यत्र व्याख्यातम्॥

अथ पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। महो ज्योतिषः परमे व्योमन्। सप्तास्यस्तुविजातो रवेण। वि सप्तरश्मिरधमत्तमाꣳसि" [७] इति। योऽयं 'बृहस्पतिः', सोऽयमितरेभ्यो देवेभ्यः 'प्रथमं' पूर्व्वं, 'जायमानः', सन् 'परमे व्योमन्' उत्कृष्टे आकाशे, स्वर्गरूपे, 'ज्योतिषः' 'महः' अन्यदीयात् प्रकाशादत्यन्तं महान् भासते। कीदृशो बृहस्पतिः, 'रवेण' वेदशास्त्ररूपेण शब्देन 'सप्तास्यः' प्रसृतमुखः, अथवा सप्तसङ्ख्याकान्यास्यानि ज्वालारूपाणि यस्याग्नेः, सोऽयं सप्तास्यः, 'रवेण' मन्त्रेण, होमकाले हविः स्वीकर्त्तुं वह्निरूपो भवतीत्यर्थः। 'तुविजातः' सर्व्वेषां मध्ये बलयुक्तत्वेनोत्पन्नः, तादृशो बृहस्पतिः, 'सप्तरश्मिः' अग्निरूपेण सप्तजिह्वात्मकरश्मियुक्तः सन्, 'तमांसि', 'व्यधमत्' विनाशितवान्॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह। "बृहस्पतिः समजयद्वसूनि। महो व्रजान् गोमतो देव एषः। अपः सिषासन्त्सुवरप्रतीत्तः। बृहस्पतिर्हन्त्यमित्रमर्कैः" इति। अयं 'बृहस्पतिः' 'वसूनि' धनानि, 'समजयत्' सम्यक् जितवान्, तथा 'एष' 'देवः', 'गोमतः' बहुभिर्गोभिर्युक्तान्, 'महः' महतः, प्रौढान्, 'व्रजान्' गोगृहान्, 'समजयत्'। तादृशो बृहस्पतिः, 'अपः सिषासन्' वृष्टिरूपं जलं दातुमिच्छन्, 'सुवः' स्वर्गम्, 'अप्रतीत्तः'